

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 12ης Δεκεμβρίου 1967*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Ερμηνεία του άρθρου 28 του κανονισμού 3 του Συμβουλίου της ΕΟΚ περί κοινωνικής ασφαλίσεως των διακινουμένων εργαζομένων (JO της 16.12.1958, σ. 561 επ.) και του άρθρου 30 του κανονισμού 4 του Συμβουλίου της ΕΟΚ, ο οποίος καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής και συμπληρώνει τις διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού 3 (JO της 16.12.1958, σ. 597 επ.).

Διατακτικό της αποφάσεως:

- 1) Η εφαρμογή του συστήματος των άρθρων 27 και 28 του κανονισμού 3 σε διακινούμενο εργαζόμενο δεν εξαρτάται από την ελεύθερη επιλογή του ενδιαφερομένου, αλλ' από την αντικειμενική κατάσταση στην οποία βρίσκεται.
- 2) Τουλάχιστον στο πλαίσιο εκείνων από τα συστήματα βάσει περιόδων όπου η σύνταξη λόγω αποχωρήσεως ποικίλλει αποκλειστικά σε συνάρτηση προς τις περιόδους ασφαλίσεως που έχουν συμπληρωθεί, τα άρθρα 27 και 28 του κανονισμού 3 δεν εφαρμόζονται σε διακινούμενο εργαζόμενο ο οποίος, προκειμένου να αποκτήσει δικαίωμα προς λήψη παροχών, δεν έχει ανάγκη συνυπολογισμού σε κανένα από τα κράτη μέλη όπου συμπλήρωσε περιόδους ασφαλίσεως.
- 3) Οι κανονισμοί 3 και 4, ειδικότερα δε τα άρθρα 27 και 28 του κανονισμού 3 σε συνδυασμό προς τα άρθρα 30 έως 36 και 83 του κανονισμού 4, δεν προβλέπουν υποχρέωση σύγχρονης εκκαθαρίσεως, βάσει του ίδιου χρονικού σημείου αναφοράς, συντάξεως γήρατος, το δικαίωμα επί της οποίας έχει αποκτηθεί σε κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 27 και άλλης συντάξεως γήρατος το δικαίωμα επί της οποίας, σε άλλο κράτος μέλος, δεν έχει αποκτηθεί ακόμα ή έχει αποκτηθεί σε άλλο κράτος μέλος, του οποίου η νομοθεσία επιτρέπει την αναβολή του υπολογισμού.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

- 4) Η υποβολή αιτήσεως χορηγήσεως συντάξεως προς ασφαλιστικό φορέα κράτους μέλους δεν σημαίνει παραίτηση από τις δυνατότητες επιλογής που παρέχουν οι νομοθεσίες των άλλων κρατών μελών στους ενδιαφερόμενους εργαζομένους. Ο καθορισμός του χρόνου κατά τον οποίο πρέπει να γίνει η επιλογή αυτή ανήκει στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Ταυτίζεται κατά βάση με το σημείο 1 του διατακτικού, που αντιστοιχεί στο πρώτο από τα υποβληθέντα ερωτήματα, οπότε τα ερωτήματα 2 έως και 3 καθίστανται άνευ αντικειμένου.

Κατά τα λοιπά, ο γενικός εισαγγελέας πρότεινε να δοθεί αρνητική απάντηση στο πέμπτο και το έκτο ερώτημα, τα οποία αφορούν αντίστοιχα τα ζητήματα:

- Αν, εφόσον ο εργαζόμενος δεν έχει το δικαίωμα επιλογής στο οποίο αναφέρεται το διατακτικό, αριθμός 1, η αίτηση χορηγήσεως συντάξεως που υποβάλλει σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 1, του κανονισμού 4 έχει απαραίτητα ως αντικείμενο τις παροχές οι οποίες, σε κράτος όπου έχει συμπληρώσει περιόδους ασφαλίσεως, υπόκεινται σε μείωση επειδή ζητήθηκαν προκαταβολικά.
- Αν, εφόσον ο εργαζόμενος δεν έχει το προαναφερθέν δικαίωμα επιλογής, η αίτηση που υποβάλλει σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 1, του κανονισμού 4 έχει απαραίτητα ως αντικείμενο τις παροχές των οποίων η χορήγηση, σε κράτος όπου έχει συμπληρώσει περιόδους ασφαλίσεως, προϋποθέτει διακοπή της εργασίας την οποία η νομοθεσία του άλλου κράτους δεν απαιτεί.